

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 853 Ngày: 13 tháng 11 năm 2011

Thông Suốt

*Thông suốt chơn hành thông đạo pháp
Khổ hành tu luyện siêng năng tiến
Hành thông tự đạt quý hơn vàng
Giải tiến thực hành chánh pháp tu*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 24/01/2001 đến 30/1/2002

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Sự phát triển của mặt đất có thay đổi không?
- 2) Ánh sáng ban chiếu từ đâu?
- 3) Tâm thanh tịnh định sanh ánh sáng phải không?
- 4) Sự biến chuyển của toàn cầu sẽ ra sao?
- 5) Sự suy giảm của tâm linh do đâu hình thành?
- 6) Ăn năn sám hối và tự sửa có hữu ích gì không?
- 7) Hạ tầng công tác là sao?

<p>1) Atlantic city, 24-01-2002 10:00 AM <i>Hỏi: Sự phát triển của mặt đất có thay đổi không?</i></p> <p>Đáp: Thừa sự phát triển của mặt đất có thay đổi theo chiều hướng đã qui định của Trời Đất</p> <p>Kệ: <i>Duyên Trời duyên Đất cần thích hợp Giải quyết phân minh rõ tiến trình Đại nguyện chính mình rất cần thiết Tâm linh phát triển giúp tâm mình</i></p>	<p>2) Atlantic city, 25-01-2002 3: 05AM <i>Hỏi: Ánh sáng ban chiều từ đâu?</i></p> <p>Đáp: Thừa ánh sáng ban chiều từ cõi thanh tịnh</p> <p>Kệ: <i>Ánh sáng chiếu ban từ cõi tịnh Giải thông đời đạo do chơn tình Qui nguyên giếng mối từ không giới Thanh tịnh bình tâm hiện pháp trình</i></p>
<p>3) Atlantic city, 26-01-2002 5: 20 AM <i>Hỏi: Tâm thanh tịnh định sanh ánh sáng phải không?</i></p> <p>Đáp: Thừa tâm thanh tịnh định nhóa ánh sáng nhân quang</p> <p>Kệ: <i>Thanh tịnh tự nhiên phát quang Tự thành gianh phận thành thanh Phân minh đời đạo quang hành Trời đất hợp thành duyên đẹp tốt</i></p>	<p>4) Atlantic city, 27-01-2002 6: 00 AM <i>Hỏi: Sự biến chuyển của toàn cầu sẽ ra sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa sự biến chuyển của toàn cầu do sự vận hành không điều hòa</p> <p>Kệ: <i>Sự luân lưu bất nhất vì không thuận Toàn thể lo âu ý bất thuận Động loạn gia tăng ý bất thuận Khó hành đến đích chuyển không thuận</i></p>
<p>5) Atlantic city, 28-01-2002 8: 50 AM <i>Hỏi: Sự suy giảm của tâm linh do đâu hình thành?</i></p> <p>Đáp: Thừa sự suy giảm của tâm linh do sự động loạn hình thành</p> <p>Kệ: <i>Động loạn suy giảm trí tâm linh Không minh đường đạo khó chơn hành Hành thông không đạt không minh triết Giải tỏa phiền ưu không hữu tình</i></p>	<p>6) Atlantic city, 29-01-2002 12: 00 AM <i>Hỏi: Ăn năn sám hối và tự sửa có hữu ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thừa ăn năn sám hối và tự sửa rất hữu ích và tự cứu</p> <p>Kệ: <i>Ăn năn sám hối tự tâm mình Giải tỏa phiền ưu tự cứu mình Đau khổ chính mình nay được cứu Thực hành chơn pháp rõ chơn tình</i></p>
<p>7) Atlantic city, 30-01-2002 12:30 AM <i>Hỏi: Hạ tầng công tác là sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa hạ tầng công tác là diễn bộ đầu càng ngày càng hạ thấp và gia tăng sự lo âu không cần thiết</p> <p>Kệ: <i>Diễn hạ tâm thân bất ổn định Thực hành chơn pháp lại không minh Đường tu không tiến thêm đau khổ Khó tiến khó tu sống khổ mình</i></p>	

Văn tự Vô Vi

BIẾT :

1* Ở đời họ nói biết rất dễ, nói ở đời thì rất dễ, nhưng mà cái biết nó phải cộng với sự sáng suốt ở bên trong, mà cái biết của người đời thì nó rất nông cạn: biết cái đó, biết cái hạt nhưng mà không biết cái nguyên lai của cái hạt. Còn biết về đạo phải biết về nguyên lai, từ đâu đến, mà làm ra bằng cách nào mới thành ra cái hạt.

Bây giờ chúng ta thấy cái ly chẳng hạn. Người biết, nói: tôi biết cái ly này, cái ly này do cát tạo thành! Mà cát do đâu có? Đó, cát do sự điều luyện của càn khôn vũ trụ, giữa nóng và lạnh, rồi nó mới kết tinh thành một hạt cát, mà một hạt cát có thể chiếu diệu, nở rộng nó ra thì nguyên căn của nó cũng như cả một vũ trụ càn khôn, vì tự hạt cát mà biến ra thành một thể chất, qua độ nung nóng cực độ thì nó chảy ra thành nước, mà nước rồi nó kết tinh lại thành miếng kiếng TRONG LẠNH.

Cho nên cái ly do cát tạo thành, mà ai tạo? Tự nó biến? Không được, nhưng mà do sự đóng góp của nhân sinh, nhân loại, và do nơi cái trí khôn của nhân loại. Mà cái trí khôn của nhân loại do đâu mà có? Trí khôn của nhân loại do sự kết tinh sáng suốt của càn khôn vũ trụ, vì tôi luôn luôn nói rằng Thượng Đế đã ban trí khôn cho hành giả, rồi mới tìm ra thực chất của vật chất, rồi từ thực chất của vật chất mới biến chế ra sự khôn ngoan, biến chế thành cái ly, cái ly đựng nước, cái ly trong sạch, cái ly sáng suốt.

Hồi đầu chúng ta xem hạt cát! Chúng ta biết đó là hạt cát, nhưng mà không biết nguyên căn của hạt cát. Nguyên căn của hạt cát, nó vốn CÓ SỰ SÁNG SUỐT TỪ LÂU. Cho nên nó biến chất rồi nó trở về nguyên chất của nó: TRONG LẠNH và SÁNG SUỐT. Cho nên mình đổ một ly nước, mình dòm thông suốt từ bên này qua bên kia, thì cái phần khí điển của con người, xét vật chất cũng vậy: có thể nhìn thông suốt từ bên này qua bên kia mới kêu bằng BIẾT và HIỂU BIẾT.

Cho nên người đời nói biết! Chỉ có một khía cạnh nào thôi. Cho nên nhiều người cũng nói, cũng xưng hô, cũng xưng hô đạo hạnh, cũng xưng đủ thứ, cũng nói tôi biết đạo, biết này biết kia biết đủ, nhưng mà tới hồi muốn thành đạo, muốn ngộ đạo, chưa sao đi đến được, mà cũng xưng là biết! CHO NÊN PHẢI CÓ HÀNH TRÌ THỰC TIỄN THỰC HÀNH ĐỂ KHAI TRIỂN LUỒNG THANH ĐIỂN CỦA CHÚNG TA ĐỂ HÒA HỢP VỚI THANH ĐIỂN CỦA CÀN KHÔN VŨ TRỤ, NHIÊN HẬU MỚI PHẢN CHIẾU SỰ SÁNG SUỐT ĐÓ, MỚI KÊU BẰNG BIẾT VÀ HIỂU.

2* Thông suốt thì mới biết. Chữ “biết” của người đời là chưa có biết. Miệng nói biết nhưng mà chưa biết đâu! Hỏi chữ đưa hạt cát coi thử biết hạt cát không? Tôi biết chứ, tôi biết đó là hạt cát chứ Anh chưa biết gì hạt cát đâu! Nói thiệt chứ anh chưa biết hạt cát! Hạt cát nó đại diện cho cả càn khôn vũ trụ. Do sự điều luyện âm dương kết tinh nó mới thành một hạt cát cứng cõi như thế đó.

Nhưng mà hạt cát sáng suốt hơn anh không? Hạt cát sáng suốt như anh và thông suốt như anh. Anh tưởng anh học giỏi hơn nó sao? Nó học giỏi như anh. Giỏi chỗ nào? cho nên người thế gian đem nó ra điều luyện bằng lửa trui nó, nó mới biến thành chất nước, mới đổ ra cái ly thì dòm thấy cái ly nó thông suốt từ bên này qua bên kia: CÁI SỰ SÁNG SUỐT VÔ CÙNG CỦA NÓ ĐÃ CÓ TỪ ĐỜI ĐỜI KIẾP KIẾP! Biết từ bên này cho tới bên kia mới gọi là BIẾT! Còn biết mà không hiểu thì đó là biết mà không biết.

Những học giả ở thế gian thì học đủ thứ, học lịch sử ông này, ông kia, ông nọ, kêu bằng vá víu bởi những sự thành công của những người khác, chứ CHÍNH MÌNH CHƯA PHÁT TRIỂN. Phát triển đâu? Phát triển TRONG KINH VÔ TỰ mới giải được những danh từ như thế này. Cho nên chỉ một cái chữ BIẾT không, một chữ nó cũng thành đạo rồi. Một chữ đặc thiên kim, đáng giá ngàn vàng. Một chữ thôi đáng giá ngàn vàng là ở chỗ đó!... Ai lại không thích được trở về sự thanh nhẹ sẵn có của nó mới thấy giá trị. Một hạt cát thôi là biết tất cả càn khôn vũ trụ!... Thấy rõ sự HẠNH DIỆN của hạt cát và SỰ VÔ CÙNG của hạt cát và SỰ BÁT DIỆT của hạt cát.

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Địa Ngục Trần Gian

*Xác thân địa ngục đó bạn ơi!
Giám hồn giam vía, tự la Trời
Làm người ai biết mình đang bị
Khổ cực trần ai cảm thức thời.*

*Thức thời than thở khắp nơi nơi
Chẳng biết làm sao được nghỉ ngơi
Bực bội kêu la cùng khắp xứ
Ai thương ai khổ cũng do Trời.*

*Do Trời đặt luật ăn ngủ xơi
Ban bố tình thương chẳng xa rời
Sanh trụ hoại diệt tình giao cảm
Thực hành tâm dục chẳng buông rời.*

*Buông rời vì sợ thân thiếu thốn
Đâu dè tâm dạ đã tự chôn
Tranh chấp hướng về nơi động loạn
Cô lập tâm thân khổ dập dôn.*

*Dập dôn gán tưởng tưởng mình khôn
Trần thế đảo điên mất vía hồn
Phục vụ đâu dè tâm phá hoại
Tội hành thân xác chẳng còn khôn.*

*Còn khôn luận điệu trí mơ hồn
Chẳng biết thân tâm chẳng biết hồn
Gieo khổ tự gặt phần thiếu trí
Tiểu nhân tự hại chẳng sanh tồn.*

*Sanh tồn tự thức trí tự ôn
Bà vớ châu thân vẫn sống còn
Xem cảnh xét người gia loạn động
Trần gian địa ngục vẫn sanh tồn.*

*Lương Sĩ Hằng.
Tây Đức, 01-1990*

TRÍCH KINH A DI ĐÀ

PHẦN CHÚ GIẢI

Ông TU' giảng :

Sau đây tôi xin cắt nghĩa về khởi đầu cuốn Kinh A DI ĐÀ :

Như Thị Ngã Văn

Nói về tông chỉ của nhà Phật, khi đức Thích Ca thấy đức Di Đà ngồi tựa cội cây công phu luyện đạo theo Pháp lý thì Phật Tổ mới cho điển truyền tin, lúc ấy đức Di Đà gom thần nhập định quên cả bản thể, làm cho điển bản thể được thông thiên thăng hành, đồng thời trực tiếp điển của đức Thích Ca truyền bá, chỉ rõ cơ quan cùng gân thịt xương máu, mỗi mỗi trong bản thể đều có khí điển để làm việc cho những nhu cầu xác thịt (ăn, ngủ, bài tiết. v.v...) theo trần, Ngài nhận biết, cũng vì điển bản thể làm việc theo trần, làm cho con người cứ theo đó mà mê trần, mỗi ngày sự sáng suốt của con người phải bớt dần. Hễ con người càng bị lầm trần, thì không thể thông minh được.

Đức Thích Ca thương xót chúng sanh, bèn điều độ, lấy điển ngũ tạng gom lại tập trung nơi trước trán để làm một cái máy thông thiên, nhưng máy ấy gom cả lực lượng điển quang bản thể ta, trở nên điển hồn, lên phẩm làm Chủ Nhơn Ông, Xá Lợi, cùng Thông Thiên Giáo Chủ.

Đức Thích Ca đã chỉ rõ các mối điển hết rồi nhưng còn sợ người trần không hiểu thấu, mới chỉ trong bản thể của đức Di Đà có những tạng nào làm việc ra sao mà được ráp thành một guồng máy khoa học tinh xảo để hóa thành phụ trợ cho một linh hồn, phép tắc vô cực vô biên để làm một cái phép huyền diệu bay thẳng thăng thiên qua Bỉ Ngạn đến Bồng Lai và Niết Bàn đánh lễ Phật.

Đức Phật Tổ buộc Phật Di Đà công phu luyện đạo để Ngài hiểu rõ tông chỉ, đồng thời cũng phát thanh ra giữa công chúng cho mỗi người hiểu lấy để cho dễ công phu luyện đạo

Tông chỉ là nguồn cội, cốt giác của điển sanh sanh hóa hóa trước kia, làm cho mỗi người biết ăn biết ngủ, biết bài tiết và có trí thức thông minh hơn. Nhưng Phật Tổ Ngài bố đức từ bi hộ độ, muốn cho mỗi người đều thành Phật, lấy phép điển trong mình gom góp lại, sắp đặt cơ quan con người đủ thông minh trí tuệ, thần thông biến hóa, khởi đi đứng, nhờ điển tiếp truyền, đại hùng đại lực cũng như Ngài, muốn đến đâu thì hình bóng người bay đến đó, hóa các phép như Ngài, thượng thông thiên văn, hạ đạt địa lý. Bởi thế Ngài đặt đề đầu cuốn Kinh câu: “NHƯ THỊ NGÃ VĂN” để cho đức Di Đà nghe và nói ra cho rõ căn bản Pháp lý mà thực hành.

Chữ NHƯ' : Là Như Lai, nghĩa là trên không mà có tiếng nói đến bộ đầu Di Đà.

Chữ THỊ : Là hiển hiện rõ ràng.

Chữ NGÃ : Là ta, là linh hồn của Di Đà ở tại bộ đầu

Chữ VĂN : Là mắt thấy tai nghe, miệng lại nói ra giữa đám đông người

(Còn tiếp)

Hồ Huệ trích

THÔNG BÁO CỦA TRUNG TÂM VÔ VI THỦ ĐÔ WASHINGTON – HOA KỲ

TRUNG TÂM VÔ VI THỦ ĐÔ WASHINGTON – HOA KỲ

5909 Woodcutter Way

Columbia, MD.21044

Tel: 410-884-5356

Email: voviwashingtondc@yahoo.com

Web: www.vovimeditations.org

LỄ TẠ ƠN
(Thanksgiving day)

KÍNH BIỂU

Thưa các bạn ,

Người Việt Nam là một dân tộc trọng tình, trọng nghĩa. Nên trong dân gian lúc nào cũng lưu truyền những thành ngữ ,ca dao, đạo nghĩa tròn đầy .Như “ Uống nước nhớ nguồn “, “Ăn trái nhớ kẻ trồng cây “, “ Bàu ơi thương nhớ Bí cùng,tuy rằng khác giống nhưng chung một giàn “, “ Một miếng khi đói ,bằng gói khi no “ ,v.v...

Công Cha như núi Thái Sơn,
Nghĩa Mẹ như nước trong nguồn chảy ra .
Tình Thầy nghĩa nặng tình Cha ,
Trọng Tu học Đạo ,Cha vui ,Mẹ mừng .

Nhân dịp Lễ Tạ ƠN (Thanksgiving day) ở Hoa Kỳ trong tháng 11 -2011 , để nhớ đến công ơn của Đức Thầy . Chúng tôi hân hoan phổ biến đến các bạn một chương trình KÍNH BIỂU bằng giảng đặc biệt . Các bạn tự thưởng thức , hoặc các bạn làm những món quà để biếu tặng đến những người thân ,và bạn bè quen biết. Là những món quà tâm linh vô cùng quý báu.

A- Những băng CD và MP3 :

- 1- Chúng Đạo Ca Điển Giải (1 CD)
- 2- Bé Tám bàn bạc cùng bạn đạo khắp năm châu (1 MP3 hoặc 2 CD)
- 3- Đức Thầy giải đáp thắc mắc về Phương pháp hành thiền (1 MP3 hoặc 2 CD)
- 4- Đức Thầy giải đáp thắc mắc về Đồi Sông (1 MP3 hoặc 2 CD)
- 5- Đức Thầy giải đáp về Pháp Luân Thường chuyển (1 MP3)
- 6- Đức Thầy trả lời các câu hỏi của bạn đạo về Pháp Niệm Phật (1 MP3)
- 7- Đức Thầy trả lời các câu hỏi của bạn đạo về Pháp Soi Hồn và Pháp Luân Thường Chuyển (1 MP3)
- 8- Đức Thầy đọc Thượng Đế Giảng Chân Lý (1 MP3)
- 9- Kim Thân Cha (Thượng Đế Giảng Chân Lý) (1 MP3)
- 10- Kim Thân Ngọc Đế thuyết giảng (2 MP3)
- 11- Các Khóa học ở Thiên Viện Vĩ Kiên (2 MP3)
- 12- 150 Bài thuyết giảng của Đức Thầy (15 MP3)
- 13- 39 Bài thuyết giảng đặc biệt của Đức Thầy (3 MP3)
- 14- Đức Thầy đàm đạo với Triết gia về Phật Giáo (1 MP3 hoặc 2 CD)
- 15- Chương trình phát thanh Thiên Định Thủ Đô Washington (CD và MP3)
- 16- Vô Vi Vấn Đạo (1 MP3)
- 17- Thực Hành Tự Cứu (1 MP3 hoặc 2 CD)

B- Những băng DVD :

- 1- Thiên Viện Vĩ Kiên Ngày Giỗ Đức Thầy (12 tháng 9 -2010)
Đây là cuốn băng đặc biệt ,lần đầu tiên các bạn thấy được toàn cảnh Thiên viện .
- 2- Vấn Đạo (tại Prague năm 2000 và tại Houston năm 2002)
- 3- Vấn Đạo tại Alaska năm 1998
- 4- Đức Thầy thuyết giảng năm 1982

- 5- Gom lời Thầy Giảng (năm 1999 – 2003)
- 6- Gom lời Thầy Giảng (năm 1999 – 2004)
- 7- Thiền Định Dưỡng Sinh
- 8- Vấn Đạo (Đại Hội Thanh Tịnh – Prague 2000)

C- Những băng giảng bằng tiếng Tàu (Cantonese):

- 1- VoVi Meditation in Cantonese (1 DVD)
- 2- Lectures and Answers in Cantonese (4 MP3)

D- Những tài liệu tu học khác.

Trung Tâm Vô Vi Thủ Đô Washington -Hoa Kỳ , có khá đầy đủ những kinh sách và băng giảng của Đức Thầy. Nếu các bạn đạo có nhu cầu.xin liên lạc ,các bạn sẽ được như ý .

E- Các chương trình KÍNH BIỂU trong tương lai.

- 1- Vào dịp đầu năm mới âm lịch Nhâm Thìn 2012 .Chúng tôi sẽ có chương trình KÍNH BIỂU đặc sắc về **Tân Cổ Nhạc Thiền Ca**. Một chương trình khá đầy đủ và phong phú nhất từ trước đến nay . Đặc biệt sẽ có những đĩa DVD để vui xuân trong những ngày Tết như: VôVi Chúc Mừng Năm Mới ,VôVi Cung Chúc Tân Xuân , Vui Xuân - Đại Hội Liên Quốc Tế .Những đĩa CD: VôVi Nhạc Mừng Năm Mới , Thiền Ca Vô Vi trong Âm Nhạc .Các bạn không thể bỏ qua .
- 2- Chúng tôi đang có chương trình Quảng Bá đạo pháp rất linh động , gồm có CD 80 phút và DVD. Trong đó chuyên chở những bài giảng đặc sắc của Đức Thầy ,những câu vấn đạo rất hay ,và thêm những bài thiền ca nhẹ nhàng. Các bạn sẽ vui thích thưởng thức và có thể làm quà biếu cho người thân ,bè bạn . Sẽ được phổ biến một ngày gần đây .
- 3- Hãy đón theo dõi trên Tuần Báo Phát Triển Điện Năng hằng tuần .

Chân thành gửi đến các bạn lời cầu chúc Thân Tâm An Lạc , Vạn Sự Như Ý .

Nam Mô A Di Đà Phật
Vạn Vật Thái Bình

Kính bái.

Võ Quang

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin bạn đạo cùng hướng tâm cầu nguyện cho Cô Phạm Thị Tuyết Hoa là chị của bạn đạo Hằng Phạm (Nam California) sinh năm Kỷ Sửu 1949 vừa tạ thế lúc 0:45 sáng ngày 7 tháng 11 năm 2011 tại Trà Vinh, Việt Nam hưởng thọ 63 tuổi được siêu thăng tịnh độ. Thành thật cảm ơn.

BẠN ĐẠO VIẾT

TRÍ TÂM TỰ THỨC

Trí Tâm Tự Thức là tên của Đại Hội VÔ VI Thế Giới lần thứ 30, tổ chức ngày 18 tháng 9 năm 2011 trên du thuyền Adventure of the Sea xuất phát từ Valencia một thành phố xinh đẹp của Spain.

Chúng tôi đến Valencia ngày 15 đã thấy Ban Tổ chức hiện diện gần đủ. Khách sạn Melia nằm đối diện khu mua sắm lớn gồm nhiều cửa hàng quần áo, ăn uống, vật dụng cần thiết. Chỉ cần băng ngang đường, mở bóp

ra là bạn muốn gì có nấy. Thức ăn đồ dùng cái gì cũng rẻ hơn Pháp và Ý. Trên tầng 2 và 3 là các quán ăn của nhiều quốc gia nhưng không có VN. Trạm xe bus du ngoạn toàn thành phố cũng nằm ngay trụ đèn bên kia đường. Tốn 15 Euro là bạn có thể đi suốt một ngày. Cũng giống như các thành phố của Âu Châu, Valencia có những tòa nhà chọc trời với lối kiến trúc đặc biệt. Trên chóp thường nhô lên một đỉnh tháp xinh xắn, diễn tả một con ngựa đang phi, một chiến sĩ cầm gươm sẵn sàng chiến đấu, hay một ông thánh tay cầm cuốn kinh nhìn xuống cõi nhân gian bộn bề mà hôm đó có cả đệ tử vô vi VN đang ta bà ngắm cảnh. Lối đi trải bằng gạch con sấu sạch bóng. Phố xá sang trọng, du khách rất đông. Thời tiết mát mẻ, chúng tôi lang thang nhìn ngắm không mệt mỏi. Hai bên đường, thành phố đặc biệt trồng loại cam trái nhỏ nghe nói chỉ có ở Spain, trái kết từng chùm to bằng trái quýt. Cây nào cũng sai oàng. Họ tỉa hết những nhánh dưới thấp đến một tầm nhất định mới cho bung ra. Từ đầu đường nhìn đến cuối đường sẽ thấy như có hai hàng dù che mát. Tôi hay tần ngần ở đầu những con hẻm giữa hai tòa nhà, không biết ở cuối đường có bắt gặp một vài hoang phế hay không? Cảm giác sẽ mát mát ghê lấm y như những lần du lịch Trung Quốc. Có khi lại thấy mình như đang chui tọt từ hiện tại qua quá khứ. Nền văn minh của họ kết tinh từ đâu? Họ có tu thiền hay không? Sao họ trật tự, ngăn nắp, đẹp đẽ, huy hoàng đến vậy. Có điều chắc chắn dân tộc họ đã đồng tâm toàn ý nghĩ đến ích lợi chung. Xe bus chạy vòng quanh các ngã đường, ngang qua những công trình kiến trúc vĩ đại. Một điều thú vị là chữ viết của Spain bỏ dấu giống như VN nên cho ta một cảm giác rất gần gũi. Rất tiếc chúng tôi không đủ thời gian nên đã bỏ qua không thưởng thức một hồ cá chứa đến hơn 500 loại cá. Thật không biết đến bao giờ mới có dịp trở lại nơi đây. Buổi chiều ngày 17 chúng tôi rủ nhau đi tắm biển. Nước biển ấm như biển Vũng Tàu. Khen Ban Tổ Chức khéo lựa. Bạn đạo đi dự Đại Hội chẳng những được học đạo, được gặp bạn bè mà còn được du lịch khám phá những vùng đất xa lạ. Thời buổi này trẻ có việc của trẻ, già, xin lỗi đi chỗ khác chơi. Ít thấy khi nào con cái đi chơi chung với cha mẹ. Nhưng với Đại Hội Vô Vi thì ngược lại. Có gia đình cha mẹ dẫn con cái hay ngược lại. Đi với nhau hai ba thế hệ mà vẫn vui hòa. Cá nhân tôi kỳ này dẫn theo con gái út và một người bạn sơ giao. Chị rất cảm động khi được anh chị Ngô Mui Leng tiễn đường Thiện Minh Paris tiếp đón. Đã hơn 10 năm tôi mới có dịp trở lại Paris, lại làm phiền anh chị. Chủ nhật trước ĐH, tôi may mắn được sinh hoạt cùng các bạn Pháp Quốc. Rất vui. Các bạn Pháp Quốc rất ham học đạo nên chủ nhật nào thiện đường của Bác Ngô cũng vang dội tiếng cười. Phải vậy chứ. Nhà thờ, chùa chiền chủ nhật nào cũng đông đảo tấp nập. Hà có gì thiện đường Vô Vi lại vắng vẻ chứ. Tội nghiệp cho những địa phương có bạn đạo mà không có thiện đường. Càng đau lòng hơn nữa khi thiện đường sẵn sàng mà bạn đạo thì mãi chia xa. Anh bận làm thêm, chị bận đi chợ, bác thì mệt quá con ơi. Rồi còn túi bụi biết bao nhiêu cái bận khác nữa. Còn nếu không bận thì ta sẽ nhận được câu trả lời đầy tính chất “thiền?": tu đâu cần đến thiện đường mới tu. Rất chính xác. Còn chưa nói đến cứ mở miệng là ra rã thương Thầy, cảm ơn Thầy đã miệt mài tận tâm tận lực với đám đệ tử: nói từ khi còn răng đến hết răng.... Thật ra đã chấp tay khẩn nguyện tu hành thì ở đâu cũng tu. Với tôi nhìn một chút thời gian đến thiện đường là để thanh lọc từ bản thể đến linh hồn. Thiện đường là trung tâm nhận thanh điển. Là môi trường luyện tập tánh hạnh. Học thanh. Học trực. Nhất là học thương yêu tha thứ. Và thử khả năng thanh tịnh không đâu bằng ở thiện đường. Đọc đến đây chắc chắn có bạn sẽ buột miệng: bà này sao nhiều chuyện quá. Xin lỗi, nếu bạn đã tự nhận tu cao không cần đến thiện đường thì tha thứ cho những người nhiều chuyện như tôi.

Có đi dặm đường mới học được sàng khôn. Ở địa phương tôi đã thăm phục các bạn cùng chí hướng, giờ đến thiện đường của Bác Ngô, tôi càng cảm ơn Bề trên đã ban cho chúng tôi cơ duyên được là đồng đạo của anh chị. Xin cho phép tôi được tâm tình một chút về hạnh phục vụ. Anh chị Ngô Mui Leng cũng giống như nhiều bạn Vô Vi thế giới. Hàng tuần anh chị chăm sóc từ buổi thiền đến thức ăn cho bạn đạo Pháp Quốc. Miệt mài đã gần 20 năm. Phòng thiền rộng rãi thoáng đãng. Tôi nhắm tính cũng gần hơn 30 cái gối thiền. Phòng ăn ở tầng hầm. Chúng tôi ngủ ở tầng trên cùng. Không đến Paris thật không thể hình dung được cái chật chội chen chúc của nhà cửa xe cộ. Paris như một thiếu phụ trưởng giả kiêu cách hoa hòe. Nàng đeo vòng vàng từ đầu đến chân không chừa một khoảng trống để da thịt được thở. Chỉ nhìn là đã thấy mệt, có mê cỡ nào chắc cũng không dám gá nghĩa trăm năm. Ngay trước nhà Bác Ngô, xe đậu một hàng dài bên đường đối diện. Đậu khít khao chỉ cách độ một gang tay giống như ta xếp xe cao su đồ chơi con nít. Vậy mà Bề trên đã ân ban cho anh chị Ngô một căn nhà 3 tầng rộng rãi có garage đậu xe, có phòng thiền, có cả chỗ

ngủ dành cho các bạn đường xa. Xin gửi những dòng chữ này cảm ơn anh chị Ngô Mui Leng đã giúp đỡ chúng tôi thời gian trước và sau Đại Hội. Nói đến hạnh phúc vụ mà không đề cập đến các vị trong BTC-ĐH là một thiếu sót không thể tha thứ. Nhìn chung một cách khách quan, tôi biết các bạn đã nhọc nhằn bận bịu suốt cả năm trời mới hình thành được một ĐH tốt đẹp như ngày hôm nay. Kiểm được địa điểm rồi còn phải đi thực tế. Khách sạn phải tiện nghi, phòng họp phải có đủ chỗ sinh hoạt, ăn ngon, thắng cảnh phải đẹp. Mà (chữ mà này như gáo nước tạt vô đồng lửa mà ta mày mò thiệt lâu mới nhóm được) giá cả phải vừa túi tiền. Thiệt không biết bao nhiêu mới được cho là vừa túi tiền? Túi bóp giò hay tú thì tùy người lớn nhỏ khác nhau. Quan trọng là có dám mở ra hay không. Nói gần nói xa chẳng qua tôi còn chủ quan lắm. Tôi luôn nhủ mình như vậy chứ chẳng dám trách ai, lại càng không phải “giảng đạo”. Xin tha thứ cho tôi nếu phong ba có nổi dậy trong lòng một ai đó. Bạn cứ xếp trang này lại, và tự nhiên giữ vững cách hành xử mà bạn cho là đúng. Nam mô a di đà phật vạn vật thái bình.

1 - NGÀY THỨ NHẤT LÊN TÀU

Ba ngày rong chơi lục lợi thành phố Valencia trôi qua thật nhanh. Rồi cũng đến buổi sáng ngày 18. Chúng tôi lục đục kéo valy lên xe bus rời khách sạn đi bến tàu. Nghe nói có vài bạn đạo bị lạc mất hành lý đến sáng này vẫn chưa tìm ra. Không biết nên chia buồn hay chúc mừng đây. Chia buồn thì đã hẳn nhưng chúc mừng vì các bạn đang được gao bài hơi khó. Mà tu giỏi thì mới được bài khó chứ dở dở ương ương như tôi thì thua là cái chắc. Bến tàu chỉ cách khách sạn chừng 10 phút lái xe. Thủ tục lên tàu an ninh rất kỹ không thua gì máy bay. Nên biển trước mặt, tàu ngay mắt mà ngã nghiêng ngáp dài ngáp ngắn mới lãnh được cái thẻ lên tàu. Cầm cái thẻ lại phải đi lòng vòng một hồi, chừng nghe được những tiếng bùm bùm thật lớn, tiếng chụp hình bằng tên du khách, mới chắc là mình đã vào được ngưỡng cửa thiên đàng. Bước chân vừa lọt qua cánh cửa người bỗng nhẹ tênh. Đã thoát rồi cái nắng đỏ lửa, cái mùi hơi người hầm hập, mức đến đã tới rồi. Lòng vui như lúc nhỏ đi học mà nghe thông cáo ngày mai được nghỉ hè. Chỉ một việc xếp hàng làm thủ tục mà tôi đã oải như vậy. Nhìn lại các bạn trẻ xông xáo lo trật tự, vận chuyển giữa trời nắng gắt mới thấy mình già. Dù già nhưng biết tu nên còn gân lắm, ai tới đâu tôi nhất định theo tới đó.

Nhận phòng xong lo tắm rửa để kịp đi họp nghe Ban Tổ Chức dặn dò đủ thứ. Nào là phải bắt thang máy từ đâu để đến phòng họp. Chứ không phải cứ thấy thang máy là nhào vô. Đến khi nhào ra là bít đường. Rồi sáng trưa độ ở đâu, tối ngự ẩm phòng nào. Rồi phải giữ vé đi tours thật kỹ, nếu mất thì chịu khó ở nhà. Lúc đó tha hồ tham thiên hay niệm phật tùy ý.

Du thuyền cao 12 tầng, trọng tải không biết đích xác bao nhiêu nhưng có thể chở trên 3 ngàn du khách. Cũng bằng chiếc du thuyền đi Alaska ngày xưa. Lúc đó thủ tục lên tàu cũng lâu lắc rườm rà y như bây giờ. Tôi về đến phòng nhận hành lý xong, lui cui sao mà chạy trể lên boong. Người ta đã xếp hàng đông nghẹt để nghe chỉ dẫn cách thức thoát hiểm nếu tàu gặp tai nạn. Tôi cúi gập mình len lỏi giữa những hàng người kiểm chỗ của mình. Lúc ngẩng lên thì hơi ôi Thầy đang đứng ngay trước mặt. Sợ quá, tôi lí nhí cũng không nhớ mình đã nói gì. Nhưng nhớ thật kỹ lời Thầy: Lúc nào cũng trể. Tan ra đi về phòng suy nghĩ, ủa mình có trể bao giờ đâu, mới trể lần này thôi mà sao Thầy nói vậy. Hay là mình đã trể từ bao nhiêu kiếp? Nghĩ như vậy nhưng lòng không hối tiếc. Vì biết đâu nếu tôi không trể, tôi có thể đã không gặp Thầy.

Buổi ăn tối đầu tiên mọi người được dịp chung hàng dạ hội. Trai thanh gái lịch đúng điệu văn minh. Con gái VN thật không hổ danh đẹp nhất thế giới với chiếc áo dài truyền thống,tha thướt mỹ miều. Tôi may mắn được ngồi cái bàn sát bao lơn. Sóng biển gợn ai mà hung hăng từ lúc tàu rời bến. Con sóng đầu chưa kịp nằm xuống, con sóng sau đã chồm lên thịnh nộ. Biển rộng bao la không thấy bến bờ. Trời xanh mây trắng. Nước in màu trời nên nước cũng xanh. Sóng chồm lên sủi bọt trắng xóa. Lòng chùng xuống cảm giác lan man khó tả. Thầy từng nói: Con người vốn kết hợp từ siêu nhiên sao hoàn cảnh lại khác nhau như vậy. Đang lúc ngồi đây tôi tận hưởng hạnh phúc của một người giàu có sang trọng. Thì xung quanh tôi từ rất nhiều những miền đất sa mạc khô cằn quanh năm mưa không tới, hoa màu rau cải thú vật con người triền miên trong cảnh đói ăn. Từ tiền kiếp có thật là tôi đã trải qua hết cả những thảm cảnh đó chăng? Trời biết, đất biết mà tôi thì không biết.

Bồi bàn phần lớn là người Ấn Độ. Anh hầu bàn của chúng tôi cao lớn dễ nhìn thân thiện chịu khó, lại biết cách pha trò. Thật là hài lòng mọi điểm. Thịnh thoảng giữa buổi ăn lại nghe có tiếng cười bùng vỡ xung quanh. Các bạn cũng có cùng cảm giác mãn nguyện như tôi.

Ăn xong cũng vừa kịp đi họp để nhận vé đi tours. Trong khi các trưởng toán xe bus ở lại để chuẩn bị những việc cần thiết chúng tôi được tự do dạo du thuyền. Như một thành phố thu gọn, có casino, hồ bơi, rạp hát, nhà hàng, sân khấu trình diễn nhạc kịch. Có nhiều shop bán rượu, quần áo, trang sức. Có phòng nhiếp ảnh, có cả quầy đổi tiền. Chừng ấy phương tiện đủ hỗ trợ du khách vui chơi trong một tuần lễ.

Ngay tại phòng họp chúng tôi chung thiên đúng 23 pm. Đêm đầu tiên bà con có lẽ quá mệt nên giờ thiên thừa thớt. Tôi đặt lưng nằm xuống mới biết đã qua giờ “họp cần” của đất trời. Giấc ngủ đến rất nhanh, hạnh phúc ôm choàng lấy tôi. Không chỉ mình tôi, mọi người tung tăng như những đứa trẻ. Trang phục đẹp, mặt mày rạng rỡ, môi luôn nở nụ cười. Thời điểm này, tại nơi đây chúng tôi đã phục hồi được một tâm hồn trẻ thơ hồn nhiên và tự nhiên vui đùa. Tất cả không còn lo toan tính toán, không còn phiền não mưu sinh. Đã thật sự buông, thật sự bỏ rồi sao?.

2- NGÀY THỨ HAI, KHAI MẠC ĐẠI HỘI.

Buổi sáng chúng tôi điếm tâm tại lầu 11, ăn theo cách thức buffet. Thịt cá hải sản đầy đủ cho người dùng mặn. Và rau củ hoa quả không thiếu cho người dùng chay. Cà phê, nước ngọt, bánh mì, bánh ngọt bày biện ê hề. Chúng tôi ăn chay nên cảm thấy thích hợp dùng buffet ở lầu 11 hơn là ngồi chễm chệ kêu món như ở nhà hàng lầu 5. Nhưng đã hai ba buổi chiều trung cầu ý kiến trong nhóm nên dùng bữa tối ở phòng nào. Cuối cùng chúng tôi vẫn phải thua cái nét phục vụ thân thiện của anh bồi bàn Ấn Độ.

Ăn sáng xong, lục tục kéo vào phòng họp vừa kịp niệm phật trước nửa tiếng là đến giờ khai mạc.

Đã chín năm. Vâng, đã chín năm kể từ sau ĐH Khí Giới Tình Thương tôi vắng mặt. Lần này đi tôi nhìn thấy mọi sự đã thay đổi, như trời đất luôn đổi thay từ xuân hạ chuyển thu đông. Một mát mát bàng hoàng nhất, cái ghế nơi Thầy ngự giờ trống vắng, nó đã chuyển dịch vô tim của mọi người. Màu trắng của trang phục bạn đạo toát lên vẻ trang trọng thuần khiết đồng thời cũng gợi một u buồn hoài niệm cố nhân. Tám vị Hội Trưởng và tám bạn đạo chia hai hàng nam nữ hộ tống hai lá thượng kỳ Thiên Địa Nhân. Nhạc trỗi khúc Kinh Thiên Vô Vi, tôi không cầm được nước mắt nhớ Thầy.

Bàn thờ chung một mâm ngũ quả thật lớn, huệ trắng kèm hai bên, trên là huy hiệu Đại Hội với hình chiếc du thuyền đang lướt sóng. Bất giác tôi nhớ Đại Hội Hùng Vĩ Giao Liên. Thầy ngồi đó nhìn xuống mở lời: Duyên lành...chúng ta hội tụ nơi đây...Bây giờ Thầy ở đâu? Bạn bè bao nhiêu năm xa cách vẫn còn cơ hội gặp lại, Thầy ra đi, tôi còn cơ duyên nào gặp lại nữa không?

Hai dãy bàn kê sát tường cạnh cửa ra vào, một bên dành cho ban phiên dịch, anh Thái Hoàng Long đảm trách. Bên đối diện là một giàn máy móc thu phát âm thanh hình ảnh. Năm sáu bạn trẻ tôi không cơ hội biết tên. Các bạn phải tự mang dụng cụ đi từ nhà đến đây. Viết đến đây tôi cảm thấy thật xấu hổ. Người ta đi ĐH còn phải đeo mang nhiệm vụ. Còn tôi chỉ có ba mớ áo quần mà lẫn quần như gà kiếm ỏ. Đó là tôi đã cất hết phụ tùng “tạo sóng sông mê”. Nhưng vẫn còn phải âm lạnh bên trời Âu Châu xa lạ. Rồi còn cái tật thèm com, hai bữa không có com là như người nghiện xì ke. Chưa kể thức ăn đi kèm với com. Ôi thôi, đủ tật xấu, bao giờ mới sửa hết đây. Nhờ tu thiên mà hôm nay tôi mới nhìn ra được tánh xấu của mình. Chứ hồi mới nhập môn, hăng lắm, đưng là nổ, gặp ai cũng nổ, nói như con két trả bài, Thầy nói sao tôi lập lại y vậy. Tôi nói mà không cần biết người ta có nghe hay không. Giờ thịnh thoảng vẫn còn, cứ lơ đễnh là con ma nói nhập liền.

Bên mặt sân khấu có một máy thu hình cố định quay toàn thể hội trường. Hai màn ảnh thật lớn treo hai bên tường để chiếu video. Anh Jacques Pháp Quốc chịu trách nhiệm chụp hình tổng quát. Bạn Ái, Mỹ Quốc lo về kỹ thuật thu hình. Bạn On lo về âm thanh. Chưa kể một đoàn quân chụp ảnh tài tử lúc nào cũng chộn rộn,

đèn chớp ánh sáng liên hồi. Tôi lí nhí đến gặp một anh thật bảnh trai,” em ơi, em chụp hình chị vậy em có gởi cho chị không” Không, em đưa lên in-ter-net, chị mở ra xem có đủ hết. Thôi chết rồi kể như không. Bấy lâu nay bạn bè nói thế nào tôi vẫn không thích dùng in-ter-net. Thôi thì gửi gió theo mây ngàn bay vậy.

Lễ khai mạc đã diễn ra thật trang nghiêm, linh thiêng và tràn đầy ân điển.

Anh Huỳnh Minh Bảo đọc diễn văn khai mạc. Phòng họp vừa vặn đủ chỗ cho gần ba trăm bạn đạo. Chúng tôi 18 người xuất phát từ Úc Châu, 3 bạn Malaysia, 2 bạn Hồng Kông, 2 bạn Campuchia, 2 bạn Việt Nam. Âu Châu gồm có Bỉ 9 người, Đức 23 người, Pháp 56 người, Canada có gia đình Bác Vương Thiên Tứ 7 người. Thụy Sĩ có em Thùy Trang. Và Mỹ lúc nào cũng dẫn đầu, 162 người. (xin lỗi nếu tôi có sơ sót ghi thiếu).

Ban tổ chức gồm có 8 vị Hội Trưởng trên thế giới đã được Thầy chỉ định đứng ra điều hành mọi việc của Cộng Đồng Vô Vi. Di ngôn của Thầy trước ngày ra đi đã có lưu trữ rõ ràng. Cho nên các bạn đi dự ĐH do các vị này tổ chức là các bạn đã thực thi đúng lời Thầy đã truyền rao. Tôn chỉ tu thiền Vô Vi không ngoài một chữ TỰ, và hai chữ VỀ KHÔNG. Hành đạo chứ không giành đạo. Tất cả sẽ về không thì còn giành làm gì?

Viết đến những vấn đề này thật phân cảm. Chúng ta tu chung một pháp, có chung một Thầy. Chúng ta là con một Cha, là anh em một trường tâm linh. Mỗi năm có một lần ĐH, sao ta lại chia xa. Ngon vô thập toàn. Thầy chọn các vị Hội Trưởng chưa hẳn là hạnh đức của các vị ấy đã hoàn hảo. Mà phần chắc là tình thương, Thầy ban một cơ hội để các vị lấy công bồi đức. Thương nhau sao không ngồi lại cùng nhau, thực hiện tâm ý của Thầy. Sự chung đụng chắc chắn sẽ có nhiều mâu thuẫn. Chẳng qua là những cơ hội trải nghiệm sự sáng suốt thanh tịnh của hành giả, không có gì phải ái ngại. Tu cần nghịch cảnh để trui rèn. Phải dũng cảm lên để xứng đáng với tình thương yêu của Thầy. Tôi cũng như tất cả các bạn gần xa khắp thế giới, thật lòng cầu mong một ngày thật gần anh em Vô Vi sẽ về chung một mối. Mam mô A Di Đà Phật vạn vật thái bình.

Mở đầu Cô Thanh Mai ngâm bài thơ “Trí Tâm Tự Thúc” của Thầy. Tiếng sáo diu dặt quyện vào tiếng ngâm, hồn tôi bồi hồi như lạc vào quá khứ.

Trên màn ảnh Ban Tổ Chức mở lại cuốn băng “Âu Á Tương Hội” Thầy ngồi đó cất tiếng khai mạc. Hội Trưởng im phăng phắc. Tôi có cảm giác như đang ngồi ở thiên đường Úc Châu xa xôi, Thầy đang ở Mỹ. Ngày 23 tháng 9 chưa đến. Muốn gặp Thầy chúng tôi chỉ biết đợi chờ. Chờ đợi một dịp đặc biệt nào đó Thầy sẽ qua Úc.

Chương trình vấn đạo do 2 bạn Cẩm Tú và Phi Hùng điều khiển. Bốn bạn đạo được mời lên “sân khấu” bằng cách bóc tên trong một cái túi y như kêu lô-tô. Chủ đề là học tập bản kinh A Di Đà của Đức Tổ Sư. Câu hỏi được đặt ra không riêng gì cho các vị ngồi ở trên mà ngay cả cho chúng tôi đang ngồi nhấp nhòm ở dưới. Tôi thử lẩm nhẩm, nguy quá, quên hết trơn rồi. May quá BTC đã cho mở băng video trích đoạn Thầy giảng. Tha hồ mà suy gẫm. Công cán này thuộc về anh Trần Ngọc Dũng Boston và anh Huỳnh Minh Bảo. Một trong những điều kỳ diệu của ĐH kỳ này là hai anh ở 2 miền đất xa xôi, mạnh ai nấy chọn chủ đề nhưng khi đến ĐH thì lại trùng khớp một cách không ngờ. Những điều kỳ diệu còn nhiều nữa. Tôi sẽ kể lại hầu bạn đạo trong một bài viết khác. Cũng trong dịp này một bạn có nêu câu hỏi: Cừu Dương Quan là gì? Đây là một danh từ của Vô Vi. Không ai trả lời được kể cả BTC. Anh Bảo hẹn ĐH năm sau sẽ đáp ứng câu trả lời

Hai giờ vấn đạo qua rất nhanh. Lại đến giờ ăn trưa. Thích nhất là chỉ cần dăm mười phút là thức ăn đã có ngay trước mặt. (dù đã ăn chay nhưng vẫn còn cái tật ham ăn) Thú thật đi ĐH ngại nhất là vấn đề ăn uống. Sinh hoạt tan ra còn phải đi kiếm chỗ ăn thích hợp. Với những người ăn chay như chúng tôi khổ thiệt chứ không phải nói chơi. Nên khi nghe BTC Cali năm sau đã tìm sẵn nhà hàng phục vụ chay tôi thiệt là vui mừng. Chuyện ăn là chuyện thường tình nhưng không ăn không được. Tôi không dám đá động đến những bạn tu cao, đã đạt được mức không cần ăn, hoặc ăn chay cũng được mà ăn mặn cũng xong. Tôi chỉ nhớ như in một ngày trong kỷ niệm, tôi tiễn Thầy ở sân bay Sydney đi về Mỹ Quốc. Tôi xin Thầy một lời răn dạy. Thầy nhìn tôi ngắn gọn: Tam đại sự lo cho xong là hành dễ dàng. Tôi bị chấn động mạnh. Phương pháp chẳng những dễ mà còn quá thông thường sao tôi lại không biết. Nhớ lúc mới tu, tôi cố gắng thờ pháp luân

mỗi hơi phải đạt trên 1 phút. Nhưng ăn uống bữa bãi quá nghệt cứng làm sao thở được 1 phút, nửa phút còn chưa được. Không biết phân bố thời gian nghỉ ngơi làm việc đến giờ thiền cơ thể tôi rã rời, cứ ngồi gục gục thoải mái. Như vậy đâu thể gọi là thiền. Nhiều bạn còn ép mình ngồi gục sáng đêm. Rồi lại đi rêu rao trình độ “ngủ ngồi” để hù thiên hạ. Khi nghe Thầy phán như vậy tôi về chú trọng kỹ hơn về ba cái chuyện thường tình đó. Theo tôi, đạt được những việc bình thường là một nỗ lực phi thường nhất.

Mỗi bạn đạo được mời lên khán đài dù trả lời không được, BTC vẫn tặng cho một bức ảnh của Thầy. Hình khổ lớn do anh Trần Ngọc Dũng suru tâm. Ngoài ra một cô bạn đạo người Pháp cũng tặng rất nhiều hình của Thầy khổ nhỏ.

Buổi chiều ngày khai mạc, theo ý kiến của cô Xuân Mai BTC đã thân mời tất cả các bạn dự sinh nhật Bác Bảy, anh của Thầy, và Bác Thái, bà dì của chị Ngô Mui Leng. Bác Bảy 91 tuổi. Bác Thái 101 tuổi. Bác Bảy cứ cười tùm tùm không nói câu nào thật giống Thầy nhưng tướng không oai nghi bằng Thầy. Ngược lại Bác Thái dù đã qua hơn 1 thế kỷ, tinh thần vẫn minh mẫn, trí nhớ vẫn sung mẫn. Bác nói đạo rành mạch không vấp vấp. Rồi còn đọc thuộc lòng nguyên một bài thơ dài. Bái phục. Bái phục. Không biết chừng mười năm nữa tôi có còn sáng suốt như Bác Thái không? Nói chi đến 35 năm sau. Tro xương lúc đó chắc đã theo mây khói lãng đãng bên trời. Bạn bè biết có còn ai nhớ đến tôi. Sống vui khỏe, tu hành tinh tấn như Bác Bảy và Bác Thái thật không uổng kiếp người.

Tiệc sinh nhật có nhạc, có hai cái bánh...nhỏ xíu thấy thương. Một cây vĩ cầm, một cây phong cầm. Hai nhạc sĩ đã chơi mấy bản nhạc nổi tiếng của thập niên 60. Một rùng đèn flash chụp ảnh chớp loé liên hồi. Cảnh tượng giống y lúc Thầy còn sinh thời. Chụp thì nhiều mà không biết người trong ảnh có được diện kiến dung nhan của mình hay không. Cỡ tôi mà còn không biết dùng in-tẹt-nét nói gì đến hai bác. Kể như thua.

Buổi tối hôm đó chúng tôi tiếp tục vấn đạo với chủ đề: Ôn lại Pháp Lý Vô Vi. Cũng 4 bạn “được” hay” bị” mời lên. Đầu tiên là ý nghĩa của hành động chấp hai tay, rồi đến hai câu nguyện. Tại sao phải niệm Tây phương cực lạc. Tại sao phải niệm Long Hoa Giáo Chủ. Các bạn phần nhiều nắm ý không nắm lời. Đêm nào cũng nguyện mà giờ nghe hỏi mới ngớ ra. Cuối cùng anh Bảo phải mời Thầy ra. Chúng tôi lại có dịp gặp Thầy, nghe âm thanh Thầy y như chẳng có chuyện gì xảy ra. Cứ sau một câu hỏi BTC lại chiếu một đoạn video. Có một vài bạn góp ý thông suốt lắm. Như khi hỏi về lục căn lục trần, ngũ tạng ngũ uẩn hay một ngàn hai trăm năm chục vị tỷ kheo trong bản thể...Tôi ngồi dưới này không mắc mớ cũng thấy run. Nếu hỏi tôi, chắc chắn tôi điếc ngất. Có vị còn thấy được “lính lác” trong bản thể ra quỳ chào làm lễ chủ nhân ông. Hay quá. Chủ đề ôn lại pháp lý, mới nghe qua đâu có gì khó. Nhưng để trả lời thì áp úng liền. May mà thời gian học đạo qua rất nhanh. Mỗi đêm đúng 11 giờ chúng tôi thiền chung ở phòng họp (còn tiếp)

Lê thị Ngọc Sương (Úc Châu) kính bút.

THƠ BẠN ĐẠO

NẶNG NHẸ

*Trước thanh nặng nhẹ qua lời nói
Đi trong trao đổi ý mình khơi
Tâm nguyện tu hành đeo chữ nhẫn
Lời thanh khởi nhẹ mở hòa âm
Tham sanh hờn giận trăm nan giải
Đâu phải ganh đua tư kiến tài!
Tạm cảnh duyên đầy nơi pháp đạo
Yên bình nơi tức hết nôn nao.
Cà Mau, 08-11-2011
Văn Phong kính bài.*

ĐUA NỠ

*Muôn thứ vạn hình thi nhau đua nở
Thiên tình nhân tạo cuộc sống nhân gian
Quý sang nan khổ hóa trong diệu khúc
Nghệp quả tình đời đạo mở can phân
Trường đời huấn dạy tâm tạo mình chánh
Xả bớt đua đòi nguyện với tâm linh
Tranh đua hờn giận sửa dần tu cũ
Tạo cảnh thanh tình đạo tôi tự nhiên.
Cà Mau, 05-11-2011
Văn Phong*

NAM MÔ (SOI HỒN)

Soi hồn điển lửa bốc thông giao
Điển thông sáng suốt thấy Hà Đào
Thần kinh nẻo hóc tung khai mở
Thất trùng la võng mở thông mau
Cái bịt kín tai giữ nguyên điển
Giữa chặn khớp xương vành mắt vào
Trở chận nhẹ đường gân màng tang
Điển tung cửa khiêu xoáy như sao
Luân xa trước trán xoay vòng sáng
Lửa nháng tim mây điển thông giao
Minh Thạnh (Thiên viện Tâm Linh Tự Cứu)
26.08.2011

A DI (PHÁP LUÂN)

Hai bàn tay mặt, trái âm dương
Đan nhau tam muội kẹp bên sườn
Pháp luân thường chuyển xếp bằng nhấm
Tâm yên ý tịnh hút vô thường
Lưỡi cong chót lưỡi chạm chân răng
Tạo nước cam lồ ngọt vị đường
Cắn răng miệng ngâm huyết "gân" lịnh
Hít hơi bằng mũi nhẹ đem xuống
Hạ thừa hơi ấy truyền ngũ tạng
Chuyển thông Hiệp tích, mạch đốc luôn
Mạch đốc chuyển gân lưu bản thể
Điển xoay cửu khiêu hiệp âm dương.
Minh Thạnh (Thiên viện Tâm Linh Tự Cứu)
30.08.11

ĐÀ PHẬT (THIÊN ĐỊNH)

Thiên là ngôi chính đốn ngay ngắn
Soi hồn, trật tự, pháp luân thẳng
Định rút bộ đầu nhẹ xuất đi
Thanh nhẹ tu di làm toả sáng
Luồng điển rút lên thanh giới tịnh
Vào trong thế giới nhẹ lảng lảng
Rút xuất đi lên là nhập định
Định rút trung tâm sinh lực thẳng
Minh Thạnh (Thiên viện Tâm Linh Tự Cứu)
04.09.11

XÓT XA

Mây trắng trôi qua gặp luồng gió lạ
Mộng thời tan vỡ giấc mơ hoa
Cảnh đời chi thoáng như màn kịch
Điển xuất qua rồi ngâm xót xa.
Điểm sáng cho ta nơi pháp đạo
Linh căn ngọc nhữ rọi tâm thân
Nam mô âm quán hà đào khởi
Một khắc trôi qua rõ chính ta.
Cà Mau, 19-10-2011
Văn Phong

KHẮN NGUYỆN

Mưa rơi mưa rơi
Buồn nổi lòng khơi
Như cơn nước lũ
Ngập khắp mọi nơi.

Do đâu nạn khởi
Chịu bởi thiên tai
Hay do mưa đại
Ngẫm thấy buồn thay.

Trăm gia nan giải
Cộng hưởng nghiệp này
Hiện trong thực tại
Cuộc sống khổ đầy.

Điển hương khẩn nguyện
Chín giới huyền thiên
Mười phương chư phật
Độ ách trần ai.

Nam mô A di đà Phật.
Vạn vật thái bình.
Văn Phong kính bái.
Cà Mau, 09-11-2011